

La millora de l'adequació clínica a l'atenció primària

Xavier Bonfill

Director
Annals de Medicina

Vàrem dedicar l'anterior **Vidre i mirall** a presentar diverses experiències dutes a terme als hospitals per millorar l'adequació clínica, o el que és el mateix, a reduir les pràctiques de força menys valor¹⁻⁷. El d'aquest número continua i complementa aquest enfocament amb la descripció d'algunes de les experiències que a l'atenció primària persegueixen el mateix objectiu, reforçat per l'article corresponent de **seguretat del pacient**, en aquest cas sobre el programa PROA d'optimització dels antibiòtics, i una revisió Cochrane a **Proves i evidències** sobre la polifarmàcia en pacients grans. Algunes de les iniciatives de l'atenció primària reportades comparteixen la mateixa metodologia o es focalitzen en uns mateixos problemes de salut, com no podia ser d'altra manera. Però també hi trobem matisos diferencials, o experiències més específiques, que ens donen una perspectiva realment àmplia i que, en major o menor mesura, ens conviden a reflexionar què en podem aprendre i què podem aplicar a la nostra respectiva realitat.

A més de l'article esmentat de seguretat, a **Roda contínua** hi trobem una revisió sobre la fibrosi quística elaborada des d'una perspectiva farmacèutica i també una interessant digressió sobre la psicopatologia de la superstició.

A **Proves i evidències**, a més de la revisió esmentada, l'AlQuAS ens resumeix els potencials beneficis i alhora els nombrosos interrogants encara existents de la salut mòbil (mSalut), derivats en part per la insuficient avaluació que s'ha dut a terme.

A **Sense amnèsia**, descobrim els criteris de Río i el procés per a desenvolupar-los i convertir-los en una eina

pronòstica àmpliament emprada en el maneig clínic de l'esclerosi múltiple. I, en els **Clàssics**, la traducció de Joan M. V. Pons i Gaietà Permanyer és la d'un article de Barsky i Borus sobre les síndromes funcionals somàtiques. Es tracta d'un treball de 1999 que ja abordava síndromes o malalties que en el transcurs dels anys han anat adquirint una repercussió social molt notable. Però indubtablement es tracta d'una reflexió molt lúcida i útil per orientar la pràctica clínica quan s'enfronta a aquests tipus de problemàtiques complexes.

Darrer exemplar de l'any 2018, el vintè d'aquesta recent etapa dels *Annals de Medicina*⁸. Ara com llavors us desitgem unes Bones Festes i un Millor Any Nou!

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

1. Bonfill X. La millora de l'adequació clínica. *Annals de Medicina*. 2018;101:97.
2. Varela J. Per què el 40% de la pràctica clínica és errònia? *Annals de Medicina*. 2018;101:98-9.
3. Bonfill X, Quintana MJ. Comissió per a la Millora de l'Adequació de la Pràctica Assistencial i Clínica (MAPAC) de l'Hospital de Sant Pau. *Annals de Medicina*. 2018;101:100-3.
4. Sánchez A, Medarde E. La Comissió de Millora de la Pràctica Clínica del Consorci Sanitari de Terrassa. *Annals de Medicina*. 2018;101:104-8.
5. Armario P, Sarmiento LM, Català J, Pérez S, en nom de la Comissió de Millora de la Pràctica Clínica del Consorci Sanitari Integral. *Annals de Medicina*. 2018;101:109-11.
6. Osorio D, Ballesteros M, Romea S, Bellmunt S, Martínez M, Ochoa d'Echagüen A, et al. *Annals de Medicina*. 2018;101:112-4.
7. Vega JL. La Comissió de Millora de l'Adequació Clínica de l'Hospital Sant Joan de Déu. *Annals de Medicina*. 2018;101:115-7.
8. Bonfill X. Tornem a tenir *Annals*. *Annals de Medicina*. 1998;82:3-4.

Correspondència: Dr. Xavier Bonfill
Servei d'Epidemiologia Clínica i Salut Pública
Hospital de la Santa Creu i Sant Pau
C/ Sant Antoni M. Claret, 167
08025 Barcelona
Tel. 935 537 810
Fax 935 537 809
Adreça electrònica: xbonfill@santpau.cat